

skulde tage et vist Hensyn til Esbjerg ved at give Kommunen Ret til at overtage en Del af Arealerne til Ekspropriationspris, skal jeg sige, at jeg i begge disse to Retninger gerne skal imødekomme, hvad Rigsdagen maatte kunne blive enig om, naar man blot fastholder Tilskuddet, de $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., altsaa 10 pCt. af Anlægs-summen. Naar jeg har valgt for de to omhandlede Punkters Vedkommende at affatte Lovforslaget, som det er affattet, er det, jeg kan gerne sige ene og alene, fordi det er i nøjeste Overensstemmelse med, hvad Rigsdagen i Fjor blev enig om. Jeg tror, at ærede Medlemmer med nogen Ret vilde have kunnet bebrejde mig, om jeg f. Eks. havde sat 20 Aar i Stedet for 15 Aar, eller om jeg havde indsat en Bestemmelse om Esbjerg Kommunes Ret til at overtage en Del af de Arealer, som blev eksproprierede, til Ekspropriationspris, i Overensstemmelse med, hvad der af Flertallet i Udvalget i Fjor blev foreslaaet, idet jeg saa havde foreslaaet noget, som Rigsdagen i Fjor havde forkastet. Jeg er gaaet ud fra, at det er korrekt, at jeg i saa Henseende har holdt mig til, hvad der i Fjor blev vedtaget af Rigsdagen. Skulde Rigsdagen i Aar ville tage et andet Standpunkt, der er mere imødekommende overfor Esbjerg, har jeg selvfølgelig ikke noget som helst at indvende derimod, naar man som sagt blot fastholder det, som er det vigtigste, at man kræver $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. fra Esbjerg Kommune.

Naar det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen), som i øvrigt var mere velvillig, end jeg havde turdet vente, i Indledningen til sine mere saglige Bemærkninger udtalte sin Forbavelse over, at der af Ministeren i Aar var blevet forelagt et Forslag, der gik i stik modsat Retning af det, der blev forelagt og af Folketingets Flertal blev vedtaget i Fjor, synes jeg, der ikke er nogen større Grund for det ærede Medlem til at blive forbavset over det, og det saa meget mindre, som jeg i Fjor ved Afstemningen hørte til dem, der holdt paa det vestlige Projekt. Det ærede Medlem vil sikkert indrømme mig, at det i Aar er endnu mere berettiget at holde paa Vestprojektet, efter hvad der nu foreligger fra de sagkyndige, end det var i Fjor. Jeg havde ved Forslagets Forelæggelse Lejlighed til baade at sige dette og til ogsaa at gøre opmærksom paa, at efter at Rigsdagen havde været enig om at imødekomme Fiskernes Ønske med Hensyn til at lægge Fiskerihavnen længere op mod Nordvest, var det i Virkeligheden dermed afgjort, at

saa burde man ogsaa lægge den nye, udvidede Trafikhavn mellem den nuværende Trafikhavn og den nye Fiskerihavn. Jeg synes derfor, der ikke er nogen som helst Grund for det ærede Medlem til at være forbavset over, at jeg efter det Standpunkt, jeg indtog i Sagen i Fjor, har ment at kunne forelægge et Forslag som det foreliggende.

Naar det ærede Medlem talte om de Kræfter, der mulig havde været i Virksomhed for at faa et saadant Forslag frem, og mente, at der maaske vilde være bedre Udsigt til at faa private Spekulationsforetagender gennemføre, naar man fik det vestlige Projekt o. s. v., maa jeg tilstaa, at jeg ikke kender det allerringeste til disse Kræfter, som det ærede Medlem mente skulde have været i Virksomhed, antagelig i skjult Virksomhed. Jeg har ikke været Genstand for nogen som helst Paavirkning i saa Henseende. Det er min Forgænger, der har nedsat den Kommission, som har udarbejdet den Plan, jeg har ment at kunne forelægge. Da denne Plan blev forelagt mig, og jeg havde haft Lejlighed til at sætte mig nærmere ind i den, fandt jeg, at jeg baade af Hensyn til selve Planen, og fordi jeg derved var i Overensstemmelse med mit Standpunkt i Fjor, kunde give denne Plan min Tilslutning, og der har ikke været nogen som helst anden Aarsag til, at jeg har forelagt dette Forslag, end de rent saglige.

I øvrigt kan jeg ikke undlade at udtale min Glæde over, at det ærede Medlem fra Silkeborg tillægger Sagkundskaben paa dette Omraade en saa stor Betydning, at han omtrent sagde lige ud, at efter at man fra sagkyndig Side havde tilkendegivet, at der ikke var nogen større Fare ved den Forandring af Strømforsholdene, som Havnens vestlige Beliggenhed vilde medføre, kunde ogsaa han give den vestlige Havn sin Tilslutning. Jeg synes, der er Grund til at anerkende den Betydning, som det ærede Medlem tillægger de sagkyndiges Udtalelser i saa Henseende.

Naar det ærede Medlem fra Silkeborg dernæst spurgte, om det var Meningen, at der slet intet skulde gøres ved den nuværende Trafikhavn, siger jeg: Det er min Mening, at det fornuftigste er at gaa først til at bygge den nye Trafikhavn og Fiskerihavn og derpaa, hvis man skulde mene, det var nødvendigt, da at gaa til en Uddybning og Flytning af Moler osv. i den nuværende Trafikhavn. Jeg tror, at Tidspunktet dertil ikke ligger saa meget nær, men naar Tidspunktet er der, vil man